10de JAARGANG — CURACAO DEN 6n. JANUARI 1894 — Nº 523

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voorelken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, Nº 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN NIEUWJAARSGESCHENK.

De katholieken in Duitschland mogen zich bij den aanvang van dit jaar geluk wenschen met een geschenk, waarom zij jaren lang hebben gebeden. Duitschland heeft in één enkele zitting van zijn Rijksdag den Jesuieten toegestaan terug te keeren. Men legge nadruk op één enkele lezing. De gewone loop der dingen in het Duitsche parlement immers brengt mee dat elk voorstel twee lezingen ondergaat. Nu had het vooreerst kunnen gebeuren dat het onderhavige Centrumvoorstel niet geoordeeld werd voor een tweede lezing in aanmerking te komen. Maar aangenomen dat het er bij eerste lezing doorging, had het toch lang kunnen duren eer het voor de tweede lezing aan de orde kwam, daar er niet minder dan 48 ontwerpen of moties waren, die alle de eerste lezing moesten passeeren, alvorens de Jesuïetenwet aan de beurt was voor de tweede lezing. Zoo had het kunnen gebeuren dat het Centrumsvoorstel gedurende deze zitting niet meer aan de orde kwam, en in een volgende zitting had het altijd nog te bezien gestaan of de kansen voor aanneming wel zoo gunstig waren als nu.

Een oogenblik scheen zelfs te vreezen, dat het dezen weg zou uitgaan. De heer Rickert deed namelijk een poging om de tweede lezing, waartoe men onmiddellijk na de eerste wilde overgaan, nog weer uitgesteld te krijgen. Zijn voorstel werd echter verworpen en zoo volgde na de algemeene beschouwingen onmiddellijk de behandeling der artikelen, met het gevolg dat het heele wetsontwerp, nadat nog enkele amendementen op de artikelen afgestemd waren, met betrekkelijk groote meerderheid werd aangenomen.

Is die spoedige afloop voor de Duitsche katholieken een blijde verrassing, ook uit een ander oogpunt mag hij een heuglijk verschijnsel genoemd worden. Er blijkt toch duidelijk uit, dat de oude liefhebberij voor *Jezuitenhetze* en *Culturpaukerei* voor goed uit is en zelfs degenen, die zich voorgenomen hadden, tegen het Centrumsvoorstel te stemmen, geen lust gevoelden er nog lang over te praten.

Terecht mocht graaf Von Hompesch constateeren dat de tijden sinds 1871 veel veranderd zijn. Toen was strijd tegen Rome het parool, toen konden de Jesuïeten als onruststokers en ondermijners van den staat verdacht gemaakt worden. Nu durfde niemand meer met dergelijke onzinnige beschuldigingen voor den dag komen. Geen enkel der landen, waar de verbannen Jesuïeten een schuilplaats gevonden hebben, heeft zich over hun „staatsgevaarlijke" woelingen te beklagen gehad: in Amerika, in Engeland, in Nederland heeft men niets van die booze neiging bemerkt en den Jesuieten niets te verwijten gehad. Alleen in Duitschland beroofde de wet hen van hun rechten als staatsburgers en stelde ze achter landloopers en vagebonden, die zich vrijelijk in het land bewegen kunnen, terwijl de Jesuïeten er geen voet meer mochten zetten. Atheisten en anarchisten kunnen er naar hartelust rondtrekken om hun opruiende leer te preeken; maar aan de Jesuïeten was het verboden, voor de Kerk en het wettig gezag op te komen.

Wel mocht Von Hompesch vragen of het juist gezien, of het verstandig was, een wet te behouden, die millioenen Duitsche staatsburgers met bitterheid vervulde? De sociale ontevredenheid toch neemt met den dag toe en wordt meer en meer algemeen, de wegen van het socialisme loopen duidelijk uit op de revolutie; die partij streeft er naar, haar roode vaan op de puinen van kerken en paleizen te doen wapperen. En om zulke dingen te keer te gaan is het noodig dat de Kerk haar volle werkzaamheid ontwikkele, overal haar krachten beschikke en dus ook de orde der Jesuïeten tot haar dispositie hebbe.

Wat zouden zulke woorden, vóór twintig jaar gesproken, een storm verwekt hebben! Ditmaal vinden zij nagenoeg geen tegenspraak.

Niemand voelde zich geneigd, het oude vuur der *Jesuitenhetze* weer eens op te rakelen. Men was overeengekomen, over de kwestie niet veel woorden te verliezen. Gelijk we reeds zeiden, was besloten, maar onmiddellijk de tweede lezing op de eerste te doen volgen en dus alles in eens af te handelen.

Dr. Lieber mocht dan ook terecht, namens het Centrum, zijn dank uitspreken jegens de conservatieven, vrij-conservatieven en nationaal-liberalen omdat zij, ofschoon besloten tegen het voorstel te stemmen, toch in 1893 den heksensabbath van 1872 niet wenschten te hernieuwen.

Voor zulke buitensporigheden is thans de tijd voorbij. De treurige ondervinding heeft de heeren *Culturpauker* wel niet veel wijzer gemaakt, maar toch doen begrijpen dat zij zich bespottelijk zouden aanstellen door nu nog met hun onzinnige aantijgingen voor den dag te komen. Nu het met de voortwoekering der revolutionnaire beginselen zoover gekomen is, dat zelfs den rijkskanselier en den keizer zekere pakjes radijszaad worden thuisgestuurd, is het niet meer mogelijk de verstandige bevolking nog langer knollen voor citroenen in de hand te stoppen en haar wijs te maken, dat de Jesuïeten de vijand zijn.

Toch blijken de 136 tegenstemmers in hun hart nog die zonderlinge meening toegedaan. Of het dwaze bijgeloovige vooroordeel tegen de Jesuïeten er ook diep ingeworteld is! En zij, die met zulke ongeneeslijke *idees fixes* behept zijn, willen nog wel *aufgeklärt*, dat is: opgeklaard, verlicht heeten! Het is te hopen dat er nog geen verschrikkelijker dingen dan de genoemde pakjes radijszaad noodig zijn om hun de noodige opklaring te brengen en hun te leeren dat de vijanden der christelijke maatschappij wel te zoeken zijn onder hen, die ze door allerlei woelingen pogen te ondermijnen, in afwachting van ze binnenkort met geweld te kunnen omvergooien, maar niet onder degenen die alle krachten inspannen tot verdediging en handhaving van het Christendom, den hechten en eenigen grondslag der ordelijke samenleving.

Intusschen zullen, ondanks het heimelijk gemor hunner vijanden, de Jesuïeten in Duitschland terugkeeren om er hun zegenrijke werkzaamheid te hervatten. Wij mogen daarvan een krachtige opwekking van het katholieke leven verwachten, ofschoon het kwaad, door de verdachtmaking en moedwillige verwijdering van zulke uitnemende krachten gesticht, natuurlijk niet in de eerste jaren zal weg te nemen zijn. Door vernieuwde toewijding aan de belangen huns vaderlands zullen de Jesuïeten zich wreken over het onrecht, den smaad, de schandelijke vervolging en versmading en verbanning hun aangedaan. Niet alleen de Duitsche katholieken, maar heel Duitschland wordt daarom door de Katholieke bladen geluk gewenscht met de opheffing van een wet, die juist in een tijd dat alle goedgezinde krachten behooren samen te werken tot het algemeen behoud, de beste elementen verbande.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend

---

FEUILLETON

CASILDA.

LEYENDA SPANJOL.

I.

Es Espanja boenita tabata suspirá i sustá semper ainda bao di dominacion di Musulmanonan; pero e luz celestial, koe a brilja antes riba pesebre di Bethlehem, tabata bacia su rajonan bondadoso den coerazon di hopi Moronan.

Den ciudad real Toledo tabata reina Sultan di Moronan, Almenon, i e rey noble di Castilla, Fernando de Groote tabata biba coe es adversario incrédulo, ma caballeresco den un proporcion, manera religion di Dibino Salbador por haci esai solamente posible meimei di enemigoenan.

Sultan Almeno no tabata sabi koe Spiritu di Dios tabata ejercé influencia riba kende koe El kier; pa el tabata disconocido, koe el tabata debe toer cos bon den su coerazon i den su bida na e Dios-Hende crucificá riba Gólgota.

Tesoro di mas grandi koe e dominador incrédulo tabata posedé, tabata su jioe-muher Casilda boenita i sin igual.

Un catiboe-muher prisionero a conta e mucha muher, koe Cristiannan ta stima Dios, rey, su majornan, su roemannan muher i su esposa. También el a contéle, koe muchanan cristian no ta bira huérfano nunca, pasobra si wowo di e mama temporal sera pa eterno, anto es di nan Mama inmortal Maria, ta keda waak semper riba nan.

Anjanan tabata boela, i Casilda tabata avanza na edad, grandura, na amabilidad i birtud. Su mama a moeri i e mosa huérfano mester a codiciá fortuna di muchanan cristian.

II.

Banda di hofli, koe tabata rondoná palacio di e rey Moro, tabatin un bodega scur, subterráneo, camina tao di Cristiannan prisionero, suspirando na boei i molestiar pa hamber, tabata pasa un bida tristoe i miserable.

Un cierto dia Casilda tabata keyre den hofli di su tata i el a tendé kegamentoe di e pober prisioneronan.

Jioe di Moro a bacia lágrima i bolbé jorando atrobé na e kasteel camina el a cai na rodia dilanti su tata i papia coené flateando.

"Tata, bon tata! Den e prison scur, p'aki banda di nos hofli, un multitud di pobernan ta kega na cadena.

Ai, kita es cadena for di nan i habri porta di prison pa nan! Ay! larga nan bolbé na tera di nan familianan, koe ta jora nan dia i anochi, doena nan atrobé na nan major, nan roeman, nan esposo, nan esposa!"

E rey Moro a bendicioná su jioe di profundo di su coerazon; el tabata bon, el tabata stima e jioe mas koe luz di su wowo. El tabata su unico jioe, ma solamente p'esai, el tabata toer cos p' Den su cara i presencia tabata para imagen biboe di e reina, su esposa, koe el a perde un anja pasá pa morto. Ma loké su jioe a pidié, el por a permití como tata, pero no como khalief di creyentenan; tabata su deber di bringa coe e deseo-ai di su jioe. Tené compasion coe Cristiannan prisionero, doena nan libertad, el tabata considera pa un crimen, riba cual gran profetanan di Allah lo saca sentencia.

El a tapa su cara coe su manoenan, i mientra su bista tabata corta candela, el grita coe amenaza:

"Bai for di mi, renegado!

Bo linga lo ta rancá i bo curpa tirá na candela, pasobra esai ta suerte di el, koe ta protega un Nazareno."

I el a cai sinta como pa jama su bordugo i entregá su jioe.

Ma Casilda a cai na rodia su dilanti i pidi pordon pa boluntad di su mama defuntoe, reina, kende su morto a ranca asina tantoe lagrima for di Almenon.

E pober Moro a sinti su wowonan jena coe awa; el a sera su jioe den su braza i perdonéle bisando.

Tené cuidao, mi jioe, i no pidi mi nunca un cos na fabor di Cristiannan pasobra segun Koran lo mi mester bandona bo, como profeta grandi a scirbi; „Ruina sea e creyente, koe no kier ruina incrédulo."

III.

Paharanan tabata canta un cantica leger, cieloe tabata brilja den plena magestad. Knoppinan habrí tabata na flor i tabata plama un holor agradabel den cuartonan di e palacio Moro.

Casilda tabata masjar tristoe; el a bai sinta na bentana pa kita su melancolia. E jardin tabata asina boenita na su bista, koe el no por a kita su gustoe pa bai haci un paseo den e caminannan boenita.

Un barbulette tabata boela su didilanti, i e mucha, encantá pa su boenita color, a sintié forzá di cohé e bestia. E barbulette tabata boela incansable di un flor na otro i tabata moenstra manera el kier a bravea cada momentoe, koe e mucha tabata haci.

Alafin e bestia a hui pa un muraja i largoe e jioe di rey keda para kimando di deseo.

Pero joramentoe i kegamentoe di e disgraciadonan scondir tras di e mura-

gemaakt, dat de huurpenningen over het 1e. kwartaal 1894 tot en met den 10 Januari a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

De Nederlandsche Schoener Gouverneur van den Brandhof zal op Maandag, den 8n. Januari a. s. naar de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Martin N. G. vertrekken.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 uur des namiddags worden gesloten.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Magrillet Barnie, Anita, Souvernir, Eliza van der Biest, Eduardo Mejer, Jane E. Thomas, N. Vatte y familia, Teresa Bethencourt, José Victor Miliani, G. H. Mathe, Carmen de Munive, Gerlein Meijer, Alma P. Norwood ?, Lin Naar, Reinita Pietersz, Pedro Manuel Peña, Baldomero Sosa, Rosita Senior, Angelina Debrot de Sproek, A. Kunth, Jacinto R. Arvelo, Salvador Avéles h. C. Bercks, Josophina Gibbs, Carmen C. de Gonzalez, D. C. Henriquez, Carlos Hasetley, Salomon De Henriquez, M. Joung, R. I. de G. Casseres, Daniel A. Cardozo.

Niet voorzending vatbaar de volgende ongefrankeerde drukwerken, geadresseerd aan José A. Párraga Otalora, te Pto. Cabello, David de Sola, te Barranquilla, Felippe Martinez C y Sra, te Maracaibo, Ramon Troconiz Vale te Maracaibo, George Sahmhow y familia te Caracas.

BUITENLAND.

Rome.—Omtrent de nieuwe encycliek over de bijbel-studiën wordt uit Rome aan de *Univers* het volgende gemeld: de encycliek is in 3 deelen gesplitst: predikatie, onderricht, interpretatie. De H. Vader brengt aan alle predikers in herinnering, dat de studie van den Bijbel altijd de grondslag van de predikatie moet zijn. Het belang van de onderrichting eischt, dat de leeraren grondig de theologie kennen; de H. Vader spoort hen ook aan, zich de oude talen eigen te maken, vooral de semitische talen en spreekt de hoop uit, dat de studie der Heilige Boeken ijverig worde aangekweekt. Het 3e deel resumeert de dwalingen der valsche stelsels betrekkelijk de Bijbelverklaring. Het bevestigt, dat alle deelen van den Bijbel ingegeven zijn en waarschuwt tegen den rationalistischen geest, den geest van critiek, den geest, om de menschelijke wetenschap overheerschend te maken. Wanneer de natuurlijke wetenschappen in strijd schijnen met den Bijbel, moet men hieruit opmaken, dat de wetenschappelijke redeneering niet deugt of de Bijbel slecht wordt verklaard.

—Het *Journal des Débats* schrijf, dat de gemeenteraad van Rome een nieuwe belasting heeft uitgeschreven, berekend op de persoonlijke inkomsten, en zelfs van toepassing op de kardinalen, die te Rome verblijf houden. Deze hebben in een adres geprotesteerd tegen dezen maatregel van den gemeenteraad, er op wijzende. dat zij onderhouden worden uit het erfgoed van den Paus, dat volgens het recht van exterritorialiteit van het Vaticaan, niet valt onder bereik der Italiaansche wetten. Daar de gemeenteraad deze beweegronden als onvoldoende heeft verworpen, zullen de kardinalen, naar men meent, zich tot de bevoegde rechtbanken wenden.

Italie.—Een 100tal personen hebben jl. Zondag te Rome een demonstratie gehouden voor het gebouw der volksvertegenwoordiging, „weg met de dieven! weg met de schavutten!" en andere dergelijke dingen schreeuwende, natuurlijk naar aanleiding van de gebleken medeplichtigheid van eenige afgevaardigden aan de Bankschandalen. Toen de verontwaardigde braven echter het gebouw wilden binnendringen, joeg de politie hen uiteen, er enkelen arresteerend.

—Koning Humberto heeft Crispi, Riciotti en Biancheri over de crisis geraadpleegd. Wat het worden zal en of men eindelijk nu iemand zal kunnen vinden, die óf geld maken kan óf zeggen durf, dat het er niet is? De uiterste linkerzijde zal een manifest uitvaardigen over de hervormingen, door deze partij noodig geacht.

—Hoe verkwistende regeeringen, hetzij om hun lievelingsidee of wie weet wat te kunnen doordrijven, alles, tot het bespottelijkste in het werk stellen, om aan geld te komen, blijkt opnieuw in Italië. De premier Giollitti heeft nu iets bedacht, dat hem eene doeltreffende belasting toeschijnt om in den nood der schatkist te voorzien, hij wil namelijk eene belasting leggen op het dragen van een baard. Nu is het wel waar dat czaar Peter de Groote den baard zijner Russen belastte, gelijk zijn buurman Frederik I van Pruisen met het dragen van een pruik deed. Czaar Peter had den baard-accijns zelfs progressief gemaakt, niet naar de lengte van de kinversiering, maar naar de maatschappelijke positie van den drager. Het was Peter II, die in 1728 de boeren van dezen druk bevrijdde, voor de overige standen bleef de heffing voortduren. Keizerin Anna vond er nog iets op om de opbrengst te verhoogen; zij bepaalde eenvoudig, dat hij die een baard droeg niet slechts daarvoor belast werd, maar tevens in de andere belastingen eene dubbele portie had op te brengen. Dit verwekte zulk eene ontsteltenis, dat velen het onherbergzame land verlieten. Het was Catharina II, die eindelijk de fel gehate belasting afschafte.

—De "Correspondance politique" ontvangt van een persoon, die met het Vaticaan in betrekking staat, de volgende inlichtingen over het a. s. consistorie.

Het eerstvolgend consistorie zal waarschijnlijk in de maand Januari van 1894 plaats hebben. In dit consistorie zal de Paus een aantal Italiaansche en buitenlansche kardinalen creëren. Leo XIII zal vooreerst de twee kardinalen in petto, den Beiersche Jezuiet Steinhuber en mgr. Perrand, bisschop van Autun tot het kardinalaat verheffen. Bovendien zal het purper geschonken worden aan den aartsbisschop van Carthago, mgr. Combes en aan mgr. Nausti.

Men spreekt ook van de creatie van een Oostenrijksch kardinaal en noemt daarvoor mgr. Doppelbauer, bisschop van Linz. Deze verheffingen zouden het aantal Italiaansche kardinalen tot 36, dat der buitenlandsche tot 34 brengen.

Frankrijk.—Evenals het Italiaansche ministerie Giolittie, ligt ook het Fransche ministerie-Dupuy reeds omver! Het gevallen ministerie Dupuy is het 31e Fransche ministerie sedert 1870, dus tijdens de 3e republiek. De klacht dat een republiek veel ministers versleit is dus wel gegrond. President Carnot is zeer ontsticht over de gebeurtenissen der jongste dagen, en de wijze waarop de pers zijne houding bespreekt. Onder den indruk van die couranten-artikelen heeft hij niet alleen met de presidenten van senaat en kamer, maar ook met de vicepresidenten van die staatslichamen geconfereerd.

—Te Parijs liep Dinsdag het gerucht, dat Dupuy weêr naar het "Elysée" was gegaan, en 't bleek ook waar te zijn. Maar doel van het bezoek bleek later alleen te wezen: afwikkeling van zaken, op zijn ministerieel departement betrekking hebbend. Tot nu toe ontving niemand opdracht een kabinet te vormen, —om de eenvoudige reden, dat allen, aan wie de president het vroeg, 't hebben geweigerd. Voor heden wordt aangekondigd het raadplegen van Fallières en Spuller, vroeger radicalen, ja rooden, maar thans tot de betrekkelijk gematigden gerekend, waaruit de meerderheid der nieuwe kamer heet te bestaat.

Volgens *Indép. Belge* heeft Spuller de opdracht aanvaard en zou hij-zelf de portefeuille van buitenlandsche zaken nemen. Burdeau zou minister van binnenlandsche zaken worden, Raynal minister van financiën of van marine, en Poincaré zou minister van onderwijs blijven. Barthou en Etienne zouden ook deel uitmaken van het nieuwe kabinet.

Duitschland.—De extra-trein, waarmede de Keizer Vrijdag van Kiel naar Görde reisde, is bij Hamburg aan een groot gevaar ontsnapt. De trein naderde met volle vaart een overweg, op het oogenblik, dat een zwaar beladen wagen met steenen er over reed; door een verzuim van den wegwachter waren de boomen niet gesloten. De man bemerkte het gevaar nog juist bijtijds en bracht de paarden in draf, zoodat de weg vrij was toen de trein voorbijsnorde.

—De bibliothecaris van de koninklijke boekerij te Berlijn, dr. Grädetz, heeft een belangwekkend handschrift van generaal Chasot gevonden, waarin deze de jeugd van Frederik den Groote, diens leven als kroonprins te Reinsberg en den Silezischen oorlog beschrijft. Het handschrift bevat zeer vele tot nog toe onbekende wetenswaardigheden en zal onder den titel "Frederich Grosse und Generaal Chasot" uitgegeven worden bij gelegenheid van de herdenking van de 750jarig bestaan van de stad Lubeck, waar generaal Chasot bevelhebber was.

—Een invloedrijk lid van 't centrum heeft, naar men verneemt, met den kardinaal-staatssecretaris Rampolla een onderhoud gehad over den algemeenen toestand van Europa, bepaaldelijk over de triplealliantie en het Fransch-Russisch verbond. In den loop van het gesprek heeft kardinaal de verklaring afgelegd, dat Zijne Heiligheid steeds geweigerd heeft voor een dezer beide bondgenootschappen partij te kiezen, of zich ter beschikking te stellen van een of andere staatkundige groepeering.

Groot-Brittannie.—Men staat wel eens verbaasd over de vele bekeeringen tot de Katholieke Kerk die aan de overzijde van het kanaal plaats vinden, maar, dat moet ons niet langer verwonderen nu wij zien hoe de R. K. Geestelijkheid in Engeland, onverschrokken haar plicht betrachten. Op last van kardinaal Vaughan en al de Roomsch-Katholieke Bisschoppen van Engeland, werd Zondag na de H. Mis in elke Katholieke Kerk en kapel een petitie aan het Huis der Gemeenten geteekend. In dat verzoekschrift wordt aangedrongen op eene volledige erkenning van het recht der ouders om hun kinderen te laten onderrichten in instellingen, die hun volle vertrouwen hebben, zonder dat zij daardoor in moeilijkheden komen of financieele nadeel lijden. Uiteengezet wordt, dat geen bepaling van neutraliteit voldoen aan de gemoedsbezwaren, die Roomsch-Katholieke ouders tegen de openbare scholen hebben en dat het voor hen voortdurend zwaarder wordt om in de klimmende kosten van het openbaar lager onderwijs bij te dragen, terwijl zij reeds zorgen voor het onderwijl hunner kinderen in Roomsch Katholieke scholen, die niet onderhouden worden uit de openbare kas.

—In het bekende Engelsche weekblad "Truth" door Labourchere ge-

---

ja a bolbé penetrá den su orea: el a scucha i recordéle, koe el no tabata leuw di e lugar, camina asina tantoe Cristian tabata spera morto di hamber.

Amor i compasion a fortaleza alma di Casilda i inspira su espiritu coe animo. El a bolbé na palacio, cohé pam i placa i coeri bai na e prison.

E mes barbulette a bolbé parcé na su bista i haci manera el kier a bolbé invité di cohéle, ma awor un pensamentoe mas elevá tabata ocupéle.

Oro el kier a doena e cipier den manoe, coeminda mester a sirbi pa alimenta e hambrientenan; el tabata na porta..... ora su tata a contré.

„Ta kiko bo ta haci asina tempran den jardin, mi jioe duci?" su tata a puntra.

Casilda a bira mas corrá koe e rosanan, koe tabata toema frescoe den dauw di mainta i coe un boz temblando el a responde:

„Mi a bini pa admira milagronan di naturaleza, pa ser testigoe di subimentoe di solo i pa mira e fuentenan clá koe ta haci nos jardin asina famoso."

I kiko tin anto scondir den sacoenan di bo sjimis?"

Casilda a implora coe toer debocion koe tabatin den su coerazon, e mama inmortal di muchanan huérfano i dirigié na su tata.

„Esainan ta rosa, bon tata!"

Almenon tabata duda na sinceridad di su palabra; el a foela su panja i habrié.... un tauw di rosa a cai na su pia.

IV.

E jioe reyal tabata bleek, mas bleek koe lelienan den hoffi di su tata. Sanger tabata bacia fini for di su benanan, pasobra toer mainta cadena di perla preciosa, koe el tabatin na su garganta, tabata bira corrá.

Arte di médiconan di mas capaz di Toledo no tabata por doené su salud atrobé, asina koe Almenon a toema su recurso cerca sabionan di mas célebre di Sevilla i Cordova. Ma cuantoe milagro koe es últimonan a haci, nan poder tabata kibrá contra enfermedad di e mucha.

"Mi reino i mi tesoronan lo pertenecé na el, koe por cura mi jioe," e rey a anunciá. Pero ningun hende por a haja su reino i su tesoronan; cada dia un lamar di sanger tabata bacia for di boca di su jioe.

"Mi jioe-muher ta moeri," e rey a scirbi coe desesperacion na Sultan di Toledo. Esun den be reino, koe por doena mi jioe su salud atrobé, mester parcé inmediatamente na mi hof. Lo mi doené mi tesoro, mi reino, si té hasta mi jioe-muher."

V.

Herautnan tabata plama toer camina anuncio di rey, coe consecuencia koe un dokter lo ofrecé su sirbici.

Sabiduría tabata brilja for di cada palabra koe e arts tabata papia; bondad tabata para marcá riba su cara i su confianza tabata asina biboe, koe rey no tabata duda ni un momentoe na palabra di dokter.

Apena e homber di sciencia a toca coe es enferma, koe sanger a stop di bacia i cara di e mucha a toema un color frescoe di rosa; el a cura.

"Na bo mi ta presenta mi reino, homber noble!" Almenos, el a grita jen di alegria, gracias, mil bez gracias."

"Mi reino no ta'di es mundoe-aki," e desconocido a respondé.

"Toema anto mi tesora di mas grandi!" e dominador di Toledo a continuá, moenstrando riba su jioe.

E dokter a haci un senjal di consentimentoe, el a baha su manoe riba e mucha i papia solemnemente: "Aki riba tin fuente di pureza, koe lo caba coe curamento di bo jioe." I su manecé caba princesa Casilda a pasa limite di tera cristian, conducí pé arts, koe a bini di tera stranjo.

VI.

Toer dos a traversa e tera té ora un lamar a stroba nan paso. Es ora e dokter a toema un boca di awa den planta di su mân i papia coe un boz clá:

"Mi ta batiza bo na nomber di Tata i di Jioe i di Spiritu Santoe."

Un fortuna indecible a apoderéle di e jioe reyal. Si, e legria-aki mester tabata e supramundano, riba cual e catiboe cristian a combersele asina tantoe den su hubentud. El a dobla su rodia i busca di profunda bóveda di cieloe; rondó di djé el a tendé un melodia suave, koe, cargá riba halanan di bientoe, tabata haci "hosanna" resoná den su orea.

"Ta kende bo ta, bon senjor? Ta kende bo ta?" e mucha-muher a grita animá.

"Mi ta bo Esposo, e Dokter koe a doena jioe-muher di Jaïrus su bida atrobé, ora el també tabata sufri di es enfermedad koe bo a wanta. Mi ta El koe a bisa:

El koe ta bandoná toer cos i sigi Mi, pa el tin un recompensa incomparabel."

Na orilla di lamar blauw, koe awor ta jama San Vicente, i koe ta na cercanía di Briviesca, ta para té awor ainda un cas di Eremita. Aja Santa Casilda, jioe reyal di e Moro a biba i pasa su dianan den soledad.

redigeerd, had deze onlangs de zoo dikwijls gehoorde en toch zoo onjuiste bewering tot de zijne gemaakt, dat de katholieke Kerk leert, dat het doel de middelen heiligt. De geheele katholieke pers van Engeland toonde hem daarop in duidelijke en beslissende taal aan, dat deze bewering niets als laster was, want dat de katholieke Kerk dit hoegenaamd niet leerde.

Toen publiceerde Labouchere, die en op staat en op letterkundig gebied tot Engeland's groote mannen behoort, de volgende eenvoudige en eerlijke herroeping:

„Voor eenige weken beweerde ik: In de Roomschkatholieke Kerk heiligt het doel de middelen. Ik handelde daarbij ter goeder trouw, want ik was inderdaad van meening dat het zoo was. Talrijke mededeeling uit katholieke kringen toonde mij echter aan, dat ik mij zonder twijfel in dwaling bevond, want de katholieke Kerk, de Jezuieten incluis leert dat het nimmer geoorloofd is, kwaad te doen om het goede te bereiken. Met vreugde publiceer ik deze leer, want buiten mij zijn er misschien nog vele niet-katholieken door dezelfde dwaling bevangen."

Dwalen is menschelijk en strekt nog niet aanstonds tot oneer. Maar niet zelden behoort er een niet geringe moed toe om toe te geven, dat men gedwaald heeft. Dien moed heeft Labourchere getoond en dat zal door vriend en vijand met lof erkend worden.

Spanje.— In een onderhoud met een verslaggever heeft de minister Moret y Prendergast zich over het vertrek van Martinez Campos naar Melilla uitgelaten. Daardoor, zeide hij, worden Spanjes betrekkingen tot den Sultan van Marocco geenszins gewijzigd. Het kabinet is het er over eens, dat op staatkundig zoowel als op territoriaal gebied de bestaande staat van zaken moet gehandhaafd worden, en vreest geen verwikkelingen.

— De kamers zullen omstreeks het midden der volgende maand bijeenkomen. Alsdan zullen de handelstractaten met Duitschland, Italië, Nederland, Zweden-Noorwegen en Zwitserland aan hare goedkeuring worden onderworpen. De regeering acht de goedkeuring dier tractaten noodzakelijk, vooral om te voorkomen dat Spanje's invoeren na 1 Januari in Duitschland en Italië met de rechten van het maximum-tarief belast worden.

—In de bladen wordt groote lof gebracht aan de spaansche geestelijkheid wegens hare offervaardigheid en patriotisme. Een edele wedstrijd, zegt een republikeinsch blad, is sedert de laatste aanslagen ontstaan. Van alle zijden stond men op om het bedreigde vaderland zijne diensten aan te bieden. Uit alle kringen worden aan de regeering bewijzen van deelneming gegeven. Hoog en laag, arm en rijk deed zijn best het vaderland te hulp te snellen. De geestelijkheid gaf daarvan een schitterend voorbeeld. Een harer waardigste vertegenwoordigers, de aartsbisschop van Toledo, heeft der regeering zijne geheele bezitting ter beschikking gesteld. En schouder aan schouder met hem gingen de overige kerkelijke waardigheidsbekleeders, ja de geheele Spaansche geestelijkheid. De geestelijkheid van Arragon en met haar vele anderen, hebben ten bate der voor Melilla strijdende troepen van een deel hunner inkomsten afstand gedaan.

Oostenrijk-Hongarije.— Keizer Frans Jozef zal voortaan, als hij naar Hongarije komt, niet meer zijne voornaamste hofdignitarissen uit Oostenrijk medebrengen, maar Hongaarsche magnaten dienst bij hem laten doen. Die hervorming wekt groote voldoening in Hongarije.

Denemarken.—Indertijd heeft een Deensch journalist, Waldenar Wiren, een weddenschap om 150,000 fr. aangegaan, dat hij zonder één cent op zak de reis om de wereld zou doen. In het begin der vorige week is hij behouden teruggekeerd, en heeft dus zijn weddenschap gewonnen. Het was overigens geen pleizierreisje. Een groot deel van zijn reis deed hij dienst als scheepsjongen en als stoker; tusschen Engeland en Amerika verdiende hij slechts f 1.25 per maand! In Amerika had hij 't best, daar de journalisten als om strijd hem voor diner of souper uitnoodigden. Te Manneapolis hield hij eene lezing, welke obrengst hem, in staat stelde een paar schoenen te koopen, die hij juist noodig had. Maar hij heeft ook minder vette dagen gekend, en moest menigmaal met eene leege maag gaan slapen.

Bulgarije.—Het stoffelijk overschot van Alexander von Battenberg, 1e Vorst van Bulgarije, is Zondag 3 Dec. aan de Bulgaarsche grens, te Zaribrod, in ontvangst genomen door de ministers, een aantal leden der „Sobranja," den adjudant van vorst Ferdinand, benevens door eene eere-compagnie uit het Alexander-regiment. De kist werd begeleid door de broeders en den zwager van den overledene. Toen men haar uit den waggon overbracht, om haar in den Bulgaarschen trein te plaatsen, in een waggon, die met floers en bloemen prachtig was versierd, hield de afgevaardigde Dakmediew eene korte, gevoelvolle toespraak, waarin hij namens het Bulgaarsche volk der Voorzienigheid er zijn dank voor betuigde, dat het overschot van den held rusten mocht in Bulgaarsche aarde.— Te Belgrado zijn Servische officieren op ridderlijke wijze de eer komen bewijzen aan het overschot. Toen men het slagveld van Slivnitza voorbij reed, werd een geschut salvo afgevuurd. Het was een plechtig oogenblik, dat der aankomst in de Bulgaarsche hoofdstad. Aan het station bevond zich vorst Ferdinand, met het geheele hof, en te voet heeft hij het overschot door de met rouwfloers versierde straten tot aan het graf in de St. George-kathedraal gevolgd. Achter hem sloten zich aan de troepen van het garnizoen van Sofia, het corps diplomatique, verschillende buitengewone gezanten van allerlei deputaties. De kist werd gedragen door hoogere officieren. En zoo trok de stoet grafwaarts, door eene eerbiedig zwijgende en het hoofd ontblootende menigte. In de kathedraal wachtte de gemalin van vorst Ferdinand het overschot af, dat toen, na door de geestelijkheid te zijn ingezegend, op plechtige wijze werd bijgezet in eene oude kapel, die reeds als begraafplaats moet hebben gediend van vroegere Bulgaarsche Keizers.

Servie.— Ook Servië heeft zijne ministerieele crisis. Vrijdag-nacht, laat reeds, verschenen alle ministers op den Koningsburcht te Belgrado om hun ontslag in te dienen. Oneenigheid van het ministerie-Dokitsch met de meerderheid der radicale fractie schijnt hiervan oorzaak te wezen. Koning Alexander houdt de gebruikelijke gedachtenwisseling met de partijhoofden.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een politiebeambte, die voor een hooggeplaatst persoon, met één oog een pas moest opmaken, zette, om hem niet te beleedigen, in het signalement: Zwarte oogen, waarvan het een afwezig was.

Grootvorst Michaël van Rusland was een beschermer der wetenschap, die hij zeer in eere hieldt. Aan zijn tafel onder de hooge militaire ambtenaren waren ook steeds groote geleerden aanwezig, met wien hij zich gaarne onderhield. Eens had den Grootvorst den Directeur der sterrenwacht te Pultawa, Stroeve, aan tafel genoodigd. Toen de grootvorst zijn gasten ontvangen had, zocht hij overal den sterrenkundige en toen hij hem vond onderhield hij zich geruimen tijd met hem, en beloofde hem eens te Pultawa te komen opzoeken.

Eenige der gasten konden dit niet goed aanzien, en lieten zich eenige kwinkslagen daaromtrent ontvallen, vooral toen de sterrenkundige zelf wat verlegen was en verbaast opzag, dat de grootvorst hem met zoo'n buitengewone vriendelijkheid behandelde.

Vorst Michaël, niet gesticht over de houding der gasten, welke zich vermaakten over den geleerden Stroeve, wendde zich tot hen en zei op bijtende toon: "Heeren, beteugel een weinig uw spotlust. De geleerde sterrekundige staat verbaasd hier zooveel sterren te zien, die in *deze hemelstreek niet thuis behooren.*

Toen Czaar Peter voor de tweede maal in Holland kwam, werd hij door Keppel, aan 't hoofd van een deputatie uit de Staten van Holland, met een deftige en sierlijke aanspraak begroet, van allerlei half Latijnsche en half Fransche woorden, wat men toen zeer mooi vond.

Ik dank u voor uw goede wil, antwoordde Peter, maar begrepen heb ik u niet, ik leerde mijn Hollandsch in Zaandam op de werf.

Een meester op school zeide tot zijne kinderen:

Lieve kinderen, gij moet niet zulke korte antwoorden geven, maar in volledige en goed afgeronde zinnen antwoorden. Dus welk dier geeft ons de wol? Vertel mij dat eens.

Een jongen. Het schaap, meester.

Juist, — maar gij moet het wat langer zeggen.

He-e-et scha-a-a-ap!

Zoo, dat is beter gezegt.

Een probaat middel voor een goede huisvrouw: Men neemt in gelijken hoeveelheden; spaarzaamheid, vlijt, overleg, voorzichtigheid, flinkheid, zwijgen en overreedingskunst; mengt alles in een mortier van geduld en neemt daar dagelijks een lepel van in. Het is een probaat vreden middel en kost geen geld.

Vele jaren geleden werd een Londensche Bankier, wegens bedrieglijk bankroet naar een der strafkoloniën in Australië veroordeeld.

Onmiddelijk na de uitspraak van het vonnis maakte de jonge vrouw van den veroordeelde al haar eigendommen te gelde, scheepte zich naar Australië in, en kocht daar in de nabijheid Sidney een prachtige buitenplaats, die zij geheel naar haar zin liet inrichten. Nu bestaat er een zonderlinge wetsbepaling in het Engelsche recht, dat namelijk, elke Engelschman of Engelsche te Sidney wonende een veroordeelde bij zich in dienst mag nemen, en deze zoodoende aan zijn straf kan ontkomen. De vrouw van de Bankier haastte zich dus, haar veroordeelde echtgenoot als huisknecht bij zich in dienst te nemen. Zoo sleet de Bankier in rust en vrede zijn levensdagen.

Zij.—Verbeeld u eens, zeide zij tegen haar man, daar durft iemand mij ongeteekend dezen onbeschaamden brief te schrijven. Lees eens, hoe vreeselijk: — ik ben een babbelkous en een onnoozel gansje, die niet het minsten begrip heeft van het huishouden, en alleen de kunst verstaat om zich op te tooien — Wel foei! — mij zoo iets, en daar blijft gij zoo bedaard bij! Vindt gij dat dan niet verschrikkelijk?

Manlief zeer droogjes.— Dat moet een uwer beste kennissen gedaan hebben.

Een koning die zijn Horloge verspand. Frederik de Groote leefde op heel vertrouwelijken voet met zijn officieren, hij noodigde hen dikwijls aan zijn tafel en scherste met hen naar hartelust.

Tijdens een veldslag, sloeg een zijner cavallerie-officieren onder zijn oogen een vijandelijke afdeeling op de vlucht. De Koning reed naar hem toe en zei; ik benoem je tot ridder der Orde van verdiensten en schenk je daarenboven nog duizend kronen! Daarop nam hij het kruis dat op zijn borst prijkte en hechtte het eigenhandig den officier op de borst.

„Nu, en waar blijven de duizend kronen?" vroeg de officier.

„Ik heb ze niet bij mij, maar mijn woord zij u genoeg,"

Majesteit," antwoordde de officier, „wij bevinden ons midden in 't gevecht, wint uwe Majesteit den slag, dan zult gij mij spoedig vergeten; wordt uwe majesteit verslagen, dan zult u mij niet kunnen betalen,"

De koning trok zijn horloge uit zijn zak en gaf het den officier, met de woorden. Dit heb je tot pand.

Na de overwinning bracht de officier den groote Koning zijn horloge terug, waarop hij de duizend kronen ontving en benoemd werd tot Kolonel.

Een rechter van instructie — Hoe hebt gij het eigenlijk aangelegd om dien heer, zonder dat hij er iets van bemerkte, zijn horloge te ontnemen.

Zakkenrollen.— Mijnheer, al legde ik u dat ook twintigmaal uit, zoudt ge het mij toch niet nadoen.

De Noordpool boogt op het bezit van een krant, en die ook met recht eenig in haar soort mag genoemd worden. Haar naam is de *Eskino Bulletin*, en zij wordt uitgegeven te Kaap Prins van Walis, de meest verlaten plaats aan de Noordpool streek, voor zoover deze bekend is. Het Blad, dat slechts éens per Jaar verschijnt, is op een halfvel papier, aan één zijde gedrukt volgens de methode der hectograaf. Ter nabootsing van de groote Europeesche bladen prijkt het hoofd van dit koddige krantje met de reclamesmakende woorden:

"Het meest verspreidende blad aan de Noordpool.
Het eenige jaarblad der Wereld."

Tacitus verhaalt, dat in zijn tijd de toeschouwers bij de openbare tooneelvoorstellingen gedurende de geheele vertooning moesten blijven staan, zoodat zij niet gansche dagen aan ijdele vermaken konden verkwisten. Men zou dien maatregel ook op de partijen en feestmalen in den tegenwoordigen tijd kunnen toepassen, opdat de waarde feestgenooten slechts zoolang zouden drinken als zij staan konde blijven.

Patroon tot zijn bediende.—Zoo, hebt gij dien mijnheer Muller kunnen vinden, voor wien ik de rekening geschreven heb?

Bediende.— Neen mijnheer; er wonen hier een heel partij Mullers, en niemand wil ons iets schuldig zijn. Bij een werdt ik zelfs de deur uitgegooit.

Patroon.—Ga daar nu maar heen — want die is het, die betalen moet. En het was ook zoo.

De Londensche journalist Stead, redacteur van de *Review of Reviews* maakte onlangs in de Engelsche bladen bekend, dat hij het plan had, een nieuw middel tegen dronkenschap te beproeven, indien zich eenige aan den drank verslaafde personen wilden onderwerpen aan de kuur die hij hun wilde doen ondergaan. Een groot aantal personen toonde zich daartoe bereid, acht ervan werden gekozen. Een gemeubileerd woonhuis nabij het Britsch Museum te Londen werd gehuurd en de drankzuchtigen werden daarin onder dak gebracht, n. l. 4 mannen en 4 vrouwen. Twee van de eersten waren handelsreiziger, een advocaat en de vierde was zeeofficier geweest. De patienten werden allen aan de hoede van eenige dokters toevertrouwd. Daartoe aangewezen personen letten er op, dat het middel alle drie uren, zooals was voorgeschreven, gebruikt werd. De aard van het middel kan de heer Stead niet verraden, het is erg bitter en zeer versterkend. Uit het rapport der doktoren blijkt, dat in 7 gevallen van de 8 de kuur volkomen gelukt is. De vrouw welker genezing niet volgde, had niet de voorschriften nagekomen. In het begin van de kuur voelden de patienten zich zeer ellendig; eenigen hadden hoofdpijn, anderen koorts. Den derden dag was dat alles weer voorbij en hadden zij goeden eetlust. Na een week werd hun reeds verlof gegeven alleen uit te gaan, en geen hunner had neiging zijn oude gewoonte weder op te vatten. De geneesheeren verklaarden, dat zij van hun kwaal genezen zijn. Het geneesmiddel is van Zuid-Amerikaanschen oorsprong. De uitvinder wil het echter nog niet openbaar maken.

Hola! koetsier! wat kost een rit voor mij en mijn vrouw, naar het station?

Zestig cent, mijnheer?

En voor mij alleen?

Ook zestig cent, mijnheer.

Nu kunt ge eenst nagaan, vrouw, hoeveel of gij waard zijt!

Iemand, die lid van den raad was geworden, kwam onlangs te vijf ure 's morgens thuis.

Heer! riep zijn vrouw, ik zit den ganschen nacht op je te wachten — waar heb *jij* gezeten?

Wel w-wel dat is-is nog al g-glad moeder — op 't s-stadhuis, hik! v-v-vergadering gehad.

— Gisteren avond is het raadsver-

gadering geweest,maar daar kun je nu niet vandaan komen.

—W-waarachtig wel, hik! De-de voorzitter h-had vergeten de v-vergadering te sluiten.

Wel, heb jelui nog al succes van je weldadigheidsbal gehad?

— O ja, er kwam heelemaal maar 125 gulden te kort, en die betaalt het weldadigheidsgenootschap.

— En de armen?

— Wat zeg je, de armen? daar heb ik heelemaal niets van gehoord!

De moeilijkheid voor de Justitie, om juist de bedrijvers van gruwelijke misdaden te ontdekken, houdt verband met de afschaffing van de doodstraf.

Bijna nooit wordt er een zware misdaad bedreven, of er zijn personen, die er van af weten, of die althans genoeg weten, om de justitie op het juiste spoor te helpen.

Zoolang men dan ook wist dat zulke gewetenlooze moordenaars ter dood werden gebracht, zoodat men, bij het uitbrengen van hun misdaad, niets van hen te vreezen had, zag wie er van wist, er niet tegen op, om aan de justitie de noodige inlichtingen te geven.

Thans echter, nu men te duchten heeft, dat de gewetenlooze misdadiger leven blijft. en weer vrij kan komen, en dan zijn wraakzucht op wie zijn misdaad uitbracht, kan bot vieren, zwijgt men en houd zich schuil.

Alzoo ligt in de afschaffing van de doodstraf een waarborg voor den moordenaar tegen het uitbrengen van zijn gruwelstuk, en voor de justitie een vaak onoverkomelijke hindernis, om de bewijzen voor den gepleegden moord in handen te krijgen.

— Schier ongeëvenaard blijkt het aantal schipbreuken, door den jongsten storm op de Kusten van het Vereenigd Koninkrijk aangericht. Maandag alleen werden er niet minder dan 154 aangegeven. Dit is het grootste aantal dat ooit op éénen dag werd geboekt. Het cijfer dat er het meest aan nabij kwam, 139, voert ons terug tot den October-storm van 1881, Het zwaarst hadden de kustvaarders, meerendeels slechte zeilers, het te ontgelden; vandaar dan ook het buitengewoon groote verlies aan menschenlevens. En dit verlies zou nog grooter geweest zijn zonder de reddingsbooten van de *Royal National Institution*, door wier toedoen, op verschillende punten aan de kust, 192 opvarenden van gestrande schepen aan den dood in de golven ontrukt werden. 237 kwamen om.

Las Maravillas de la Ciencia

Qué cosas tan raras é incongruentes suceden! Según ellas, no parece sino que la Providencia pretenda hacer caer en el ridículo la falta de confianza que sentimos en nuestras fuerzas. Por ejemplo: el primer vapor que cruzó el Atlántico, yendo de Europa á América, llevaba, casualmente, á bordo un ejemplar de un libro escrito para probar que jamás llegaría á obtener éxito la propulsión de los buques por medio del vapor. No es verdad que en esa afirmación estaba contenida la esencia misma del más inconsciente humor?

Pues, así mismo, durante siglos dijeron los hombres que nunca llegaríamos á comprender las enfermedades que tienen un hondo asiento ni mucho menos, á *curarlas*. Decían que habíamos nacido únicamente para sufrir y morir, y que era una especie de impiedad el intentar escaparnos de ese nuestro hado. No obstante, ciertas personas sabias, pacíficas, que creían que la salud, no la enfermedad, la vida, y no la muerte, eran el objeto de la existencia, prosiguieron estudiando y experimentando, persuadidas de que un día llegarían á demostrar que en el seno de la naturaleza había remedios ocultos, y que todo era el encontrarlos. Los hemos encontrado? Hemos descubierto uno sólo siquiera? Parece que sí.

Suplicamos á nuestros lectores presten atención á la siguiente, breve carta. Está llena de enseñanzas, y es una especie de luz que felizmente irradia sobre muchos países, al fin de este siglo de maravillas.

Quien la escribe, dice: "Por mucho tiempo había venido sufriendo de una enfermedad que me había sumido en un estado de gran debilidad, y me había imposibilitado, por completo, de ocuparme de mis negocios. Todo clase de alimento me producía un dolor sordo, que á menudo degeneraba en calambres y espasmos. Este dolor no cesaba, en ningún caso, hasta que el alimento había pasado á los intestinos, ó hasta que arrojaba cuanto había comido. Tenía una gran dificultad en digerir, un gran peso y opresión, mucho calor y acidez en el estómago, sufría mucho de un fluido intensamente amargo y ardiente que se me desarrollaba en la garganta y boca."

"Me hallaba también en un estado de indiferencia mental; pasaba muchas noches sin dormir, y casi siempre tenía un fuerte dolor de cabeza acompañado de un ligero movimiento de vientre. Disminuía mi apetito, y á veces no tenía ninguno; sentía siempre sed, y no obstante, no podía retener los líquidos que tomaba; todo lo cual empeoraba más mi caso. Había consultado á varios Doctores eminentes, y de sus prescripciones no había obtenido el menor alivio, y por fin llegué á estar tan desesperado de encontrar remedio para mi enfermedad y tanto me descorazoné y disgusté, que á todas horas deseaba la muerte."

"En uno de mis peores días acerté á pasar por casa del bien conocido farmacéutico Francisco Murillo Hernández, y le expliqué todos los detalles de mi enfermedad. Me escuchó él con toda cortesía, é interés, y cuando acabé me recomendó un remedio que él dijo tenía en su botica; y, tanto insistió en que lo probase, que le tomé una botella grande. No habían transcurrido aun dos semanas de esto, y ya mis dolores habían empezado á disminuir: y tres días después habían desaparecido por completo. Mi salud general mejoró rápidamente, mi apetito aumentó, y, por fin, todos los síntomas que yo había tenido por incurables desaparecieron en absoluto."

"Desde el día en que obtuve tan maravillosa é inesperada curación, no he cesado de recomendar este remedio, — el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, á cuantas personas sufrían de lo mismo, y muchas de ellas lo han usado con resultado igualmente maravilloso. Doy á V. completa autorización para publicar esta carta, y tengo el honor de quedar uyo, afmo."

(firmado) Arturo de Pascual González,
Calle Marina, 22, Sevilla.
Abril 8, de 1893.

La enfermedad tan claramente descrita por el Sr. P. González, no ofrece duda en su clasificación; era una inflamación aguda é indigestión y dispepsia, que son tan antiguas como la raza humana y la desesperación de los médicos según la compleja variedad de sus síntomas, sus violentas y sutiles trasposiciones y su radical conexión con todas las funciones orgánicas del cuerpo humano. Los médicos se han contentado siempre, — como se contentaron en este caso,—con dar paliativos para los síntomas, creyendo que no existía para estos cura radical.

Y no obstante, dicha cura existe, y felizmente el autor de la carta dió con ella aquel afortunado día en que consultó á su amigo, el Farmacéutico Murillo Fernández.

El Jarabe Curativo de la Madre Seigel se puede contar entre los grandes descubrimientos de este siglo, y prueba que no hay un sólo mal físico que no podamos esperar vencer bajo los auspicios de un remedio, que, en realidad, es poco menos que una inspiración.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. Whith.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.		Venezuol		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Nov.	4	Nov.	14	Nov.	25	Dec.	5	Dec.	14	Dec.	23
Komt aan te CURAÇAO	,,	10	,,	20	Dec.	1	,,	11	,,	20	,,	29
Vertrekt van ,, ...	,,	11	,,	21	,,	2	,,	12	,,	20	,,	30
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	12	,,	22	,,	3	,,	13	,,	21	,,	31
Vertrekt van ,,	,,	13	,,	22	,,	4	,,	13	,,	21	Jan.	2
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	14	,,	23	,,	5	,,	14	,,	22	,,	3
Vertrekt van ,, ..	,,	17	,,	27	,,	7	,,	18	,,	27	,,	
Komt aan te PTO. CABELLO		18	,,	28	,,	8	,,	19		28	,,	7
Vertrekt van ,,	,,	18	,,	28	,,	9	,,	19	,,	[illegible]	,,	8
Komt aan te CURAÇAO	,,	19	,,	29	,,	10	,,	20	,,	29	,,	9
Vertrekt van ,, ...	,,	20	,,	29	,,	11	,,	20	,,	29	,,	9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	21	,,	30	,,	12	,,	21	,,	30	,,	10
Komt aan te NEW-YORK...	,,	27	Dec.	6	,,	18	,,	27	Jan.		,,	16

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Nov.	21	Dec.	2	Dec.	12	Dec.	21	Dec.	30
Komt aan te MARACAIBO......		22		3		13		22		31
Vertrekt van ,, ...		27		9		18		27	Jan.	7
Komt aan te CURAÇAO........		28		10		19		28		8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch— of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAZAO.